

Borgarliga ávarpanin til mammuna:

Halt teg til køkin

— Tú kanst fáa

nøkur oyru afturfyrri

Familjan og familjupolitikkur var eitt av teimum stóru málunum hjá ávis- um politiskum flokkum undan lögtingsvalinum. Nú skuldi familjan setast í háseti. Nú skuldi heima- gangandi mamman fáa lön fyrri stríð og strev sitt. Einku eydnurikt familju- liv uttan eina heimagang- andi mammu, o. s. fr.

Hetta var borgarliga ávarpanin til føroyska veljaran undan lögtings- valinum.

Møguliga var hetta at rokna sum vælmeinandi orð, men litið ítökiligt varð vist á, hvussu van- liga føroyska familjan her- við gjørdist eydnurikari.

Til øll hesi vøkr borg- arligu orð kunnu helst setast nógv spurnartekin.

Ynskja allar kvinnur at vera heima allan dagin?

Tað fyrsta verður, um høvuðsynskið hjá øllum føroyskum kvinnum veru- liga er at stákast um dog- urðapottin, gera reint og annars gera alt húsliga arbeiðið — allan dagin. ... Til maðurin, móður og troyttur kemur heim frá arbeiði.

Kundu vit nú hugsað okkum annan møguleikan, at »konan í húsinum« t. d. hevði eina útbúgving. Kanska hevði hon havt hug til at roynt hesa í praksis? Og hóast hon ikki hevði eina bókliga út- búgving. Kanska hevði hon havt hug at roynt seg úti í vinnuni hóast tað?

Kanska hevði hon havt hug til — um ikki allan dagin — so hálfvan — at komið frá kjøtgrýtunum og út millum fólk í eitt starv, sum hóvaði henni? Er hon so ringa mamma??

øg ivist ikki í, at flestu menn og børnini eisini kundu hugsað sær hesar møguleikar, og góðtikið teir. Nógv betur enn borgarligu andspávarnir í seinasta valstríði. Tí tað, sum kemur eitt sindur út um vanliga vanahugsan, hevur aldri verið teirra sterka siða.

Figgjarliga neyðugt at »arbeiða úti«

Tað munnu vera fá húsar- hald í landinum — í hvussu er har børn eru í húsinum, og annað av hjúnafelegunum ikki hev- ur eina framúr góða inn- tøku, sum kunnu hjálpast við bert eina lön.

Og spyrja vit hvi, er fyrsta svarið, at annars er ikki gjørligt at svara hvørjum sitt.

Tað er nevnliga nógv torferari at fáa endarnar at rokka saman í dag enn fyrri bert fáum árum síð- ani. Reallønin — tað vil siga, hvat tú kanst fáa fyrri lön tina — er nógv minni í dag. Eini 25% í mun til fyrri fyra árum síðani. Takkað verði somu borgarligu politikarunum, sum aftur nú — uttan at rodna — buðu seg fram í føgurum orðum, bjóða mammunum at vera heima og enná fáa lön afturfyrri, men í verki tvingaðu hesa somu mammuna út at arbeiða heilan dag.

Dupultmoraliskt kann hetta av røttum sigast og tí heilt natúrligt; tí dup- ultmoralur loysir seg nevnliga í minsta lagi dupult so væl eftir borgar- ligu receptini.

Betri figgjarlig stýring í Tinganesi gagnar vanligu familjuni

Stoðan eftir lögtingsvalið er sum kunnugt, at spari/ oyðslilandsstýrið misti meirlutan, og Javnaðar- flokkurin nú, sum sigur- harri av valinum og størsti flokkur, kannar samgongumøguleikar.

Tað er bert at vóna, at vit nú fáa eina góða leiðslu úti í Tinganesi við Javn- aðarflokkinum á odda, og at vit fyrst av øllum fáa landsins figgjarviðurskipti í eina betri legu. Tí tað verður eisini vanligu familjan betur fyrri.

Vit eiga at arbeiða fram imóti, at tað skal ikki vera figgjarliga neyðugt hjá báðum hjúnafelegum at arbeiða fullan arbeiðsdag.

Tórfinn Smith, vafevni, skripar:

Háldvags arbeiði ynskiliigt fyrri mong

Tey eru mong — serliga kvinnur — sum kundu hugsað sær eitt háldvags- arbeiði. Men hetta er mangan sera torført at fáa. Ófatiligt.

Háldvagsarbeiði átti sjálvsagt at verið ein rættur hjá bæði monnum og kvinnum.

Við at skapa fleiri háld- vagsarbeiði, skaptust sam- stundis pláss fyrri enn fleiri í vinnu.

Har smábørn eru í hús- inum, verður tað ikki neyðugt hjá teimum at vera í barnagarði ella vøggustovu allan dagin. — Harvið fleiri barna- og vøggustovupláss.

Og hetta, sum ikki hev- ur minst at siga — at tá

fingu børnini møguleikan at vera saman við øðrum børnum part av degnum og heima annan part av degnum.

Ikki sum nú, at tey bert siggja foreldrini tíðliga um morgunin og ikki aftur, fyrr enn songartið er.

Um talan er um skúla- børn, ja so er onkur heima, tá tey koma úr skúlanum. Ivist ikki í, at tey høvdu verið fegin um tað.

Almennu og hávalmennu stovnarnir eiga at ganga á odda

Tað var einki, sum var meira natúrligt, enn at al- mennu og hávalmennu stovnar okkara gingu á odda.

Tiverri er tað soleiðis í dag, at tað í mongum førum er ein kampur hjá starvsfólki at fáa leiðslu sína til at jætta háldvags- arbeiði.

Seta arbeiðsplássini krøv til starvsfólkið um, at hesi skulu laga seg eftir nýggj- um krøvum, teknikki o. o., so eiga arbeiðspláss- ini eisini at laga seg eftir nýggjum ynskjum frá starvsfólkunum.

Ein samfelags- uppgáva

Størsta og týðningar- mesta uppgávan hjá ein- um og hvørjum lands- og býarstýri er at skapa frægast møgulig livilík- indi og trivnað fyrri fólkið.

Nógv kann gerast, og nógv eigur at verða gjørt. Ein ávis umskipan og ný- skipan á arbeiðsmarknað- inum, sum her er nomin- við, er í hvussu er eitt stig á røttu kós. Nógv betri enn at koyra heimagang- andi mammuna í stud- ningsjungluna, og siga við hana: Halt teg til køkin. Tú kanst fáa nøkur oyru afturfyrri.

Tórfinn Smith

Smyrjibreyðs- dama

søkir arbeiði í Havn, frá 1. desember. Alt hevur áhuga.

Tlf. 1 7358 aftaná kl. 18.

Profa
máling
besta
dygd

Sámligir prísir

MÍÐBÝURIN
TÓRSHAVN
TLF. 1 6066